

Sarlós Lászlóné Nővéreivel

Ezen a képen én vagyok a két nővéremmel. A jobb oldali Sosáná, középen vagyok én, és mellettem, a bal oldalon Lea nővérem látható.

Sosáná 1934-ben, tizenkilenc éves korában alijázott. Haifán lakott, de rettenetesen szenvedett a nedves tengeri levegőtől, nagyon fájt a háta, és azt mondta az orvos, ha meg akar gyógyulni, akkor el kell mennie a sivatagba. Akkor költözött le Beér-Sevára, és most is ott lakik. Nyugdíjazásáig a beér-sevai Szoroka kórház titkárságát látta el. Ma Beér-Seván egy nyugdíjasházban él. A nővérem nem vallásos. Mesélte, hogy jöttek körbe kínálgatni a gyertyát, de ő azt mondta, hogy nem. Ő nem Auschwitz miatt döntött úgy, hogy nem lesz vallásos, mint én, hanem már sokkal korábban valami ostobaság miatt. Hosszúnapkor a szigorú böjt idején lehetett olyan tizenöt-tizenhat éves. Evett valamit, és azt mondta, ha most nem csap belém az Isten nyila, akkor nincs Isten. És nem csapott belé. Ettől fogva ő sem hisz.

Lea a szüleimmel együtt került Izraelbe, úgy, hogy a Kasztner-csoport kivitte őket. Apám az erdélyi cionista mozgalom egyik vezetője volt, és mint olyan fölkerült erre a vonatra. Ez 1943-ban volt az egyik nővéremmel (Lea) és az anyámmal. Voltak először nyolc hónapot Bergen-Belsenben a sonderlágérben, ami azt jelentette, hogy őket nem vitték gázkamrába, mert ez volt a megegyezés Kasztnerrel, és utána kerültek először Svájcba, és onnan mentek ki Palesztinába [A Kasztner-vonat 1944. június 30-án hagyta el Magyarországot, a csoport tagjainak egy része augusztusban, a többiek novemberben (decemberben?) hagyták el Bergen-Belsent. - A szerk.].

A Lea férjnél volt, aztán a férj meghalt. A férjnek Stern volt a vezetékneve, a keresztnévét már nem tudom. Van egy fia, akinek a kezét gyakorlatozás közben levitte a gránát, úgyhogy fél karja van. Lea sem maradt vallásos. Ő megint egy másfajta közösségbe került, egy jobboldali mozgalomhoz tartozott a férje. Lea egy faluban él, Nordiának hívják, Netanjától nyolc kilométerre található.

A testvéreim beszélnek magyarul, és amikor meglátogatom őket, akkor magyarul, románul, héberül, jiddisül beszélünk. Ahogy éppen jön a szánkra a szó, úgy beszélünk éppen. Ők Izraelben

héberül beszélnek egymással.

Majdnem minden évben megyek Izraelbe, de van hogy többször is. Egy hónapot töltök ott. Van az a nyugdíjas ház, ahol a nővérem lakik, és ott vannak vendégszobák, és ilyenkor ott lakom. Ott lehet ebédjegyet venni. A nővérem magának főzi a vackerájokat, én reggelizni fölmegek a nővéremhez, délelőtt dumálunk egyet vagy lógunk egy-egy üzletben, vagy postára megyünk. Tizenhét levelezőlapot kell feladnom mindig a pesti ismerősöknek. Azután megebédelek, ötig pihenünk, és utána fölmegek hozzá és dumálunk. A terrorizmustól nem félek, pedig pont ott volt egy robbantás, a nővérem falujában. A nővérem kilencven elmúlt, napi három pakli cigarettát szív el tizenhat éves kora óta. Apám csak egyszer próbálta, de úgy benyálazta, hogy csak na, és abbahagyta és kész. Én a kibucban szoktam rá, nagy nő akartam lenni.